

bliffelig træde i Kraft, saa vil det medføre meget store Omkostninger. Jeg antager, at da der ikke staar Noget herom, skal det blot træde i Kraft ved nye Bygninger eller ved Ombygninger, men er det ikke Tilfældet, saa kunde jeg ønske, at der blev bestemt en Frist af 5 Aar, inden hvilken jagdanne Foranstaltninger skulde iværksættes. — I § 5 staar der, at Storstene skulle opføres som Grundmur enten af raa Sten med en vis Murtykkelse eller af brændte Sten. Jeg kan nu ikke rigtig være enig i, at det kan være tilraadeligt, at man opfører nogen Storsten af raa Sten. I Bestemmelsen staar nu endvidere, at Storstenen fra en Aen under Tagryggen og ligeledes Biben ovenfor Tagryggen skal opføres af brændte Sten, og at der endvidere for neden skal bruges brændte Sten. Jeg mener altsaa, at det lille Stykke, der er imellem, skulde ogsaa bygges af brændte Sten, og det anser jeg ikke for uovertommeligt, da man i alt Fald ikke behøver at bruge Sten af første Kvalitet. Jeg er overbevist om, at mange af de Ildbrande, der opstaa paa Landet, fremkomme igjennem saadanne gamle Storstene, der ere opførte af raa Sten. Samme Bestemmelse staar ogsaa senere i Lovforslagets Paragraf om Vagerovne til Husbrug. Jeg vil ligeledes tillade mig at henstille, om det ikke vilde være rigtigt at forbyde Brugen af disse raa Sten ogsaa til Vagerovne. Jeg tror i det Hele taget, at det er uheldig at bruge raa Sten til saadanne Byggeføretagender. Det er min Overbevisning, at fra Storstene og Vagerovne opstaa de fleste Ildbrandstilfælde paa Landet.

Der næst skal jeg tillade mig, ligesom den forrige ærede Taler, at omtale disse smaa, saakaldte russiske Storstene. Der staar i § 5: Storstene i Bygninger med Tag af Rør, Straa eller Lyng samt Storstene til Smedeesjer og Vagerovne maa ikke have ringere Bide end foran anført, og endvidere, at de smaa Storstene ikke maa findes i Bygninger, som ikke ere tækkede med Ildfast Tag eller med Spaan. I denne Henseende vil jeg ogsaa tillade mig at rette det Spørgsmaal til den høitærede Justitsminister, om det ogsaa er Meningen, at alle disse smaa russiske Storstene — og jeg er fuldstændig enig med den foregaaende Taler i, at der er en Mængde af dem opført rundt paa Landet, og navnlig blev der opført mange af dem, da det blev forbudt at have Storstene staaende paa Bjælkterne, idet Storstenen i Keglen bleve erstattede med smaa russiske Storstene — østblikkelig skulle nedbrydes og opføres efter andre Bestem-

melser. — § 6 er skjærpet en Del, og det finder jeg fra mit Standpunkt aldeles rigtigt. I § 6 udtales det: „ingen det offentliges Tilsyn underkastet Dampfjedel maa anbringes i nogen Bygning, der ikke er opført som brandfarlig og ved en Afstand af mindst en Aen eller en Brandmur af den i Lov af 2den Marts 1861 § 2 omhandlede Bestaffenhed adskilt fra enhver brandfarlig Bygning eller Del af en Bygning. Det Samme gjælder med Hensyn til Fabrikbrug, der er brandfarlige paa Grund af stærk Anvendelse af Jld eller af Bestaffenheden af det Materiale, som deri forarbejdes eller opbevares, derunder indbefattet Brændevinsbrønderi, Bryggeri og Maltgjøreri.“ I det tidligere Lovforslag tillodes det at anbringe Dampfjedler i Brønderier og Bryggerier i Bygninger med brandfarligt Tag, naar de vare fjernede 100 Aen fra enhver Bygning. Men efter § 6 maa slige Næringsbrug kun anbringes i Bygninger, der anses for ikke brandfarlige. Det finder jeg aldeles rigtigt, og i denne Henseende vil jeg være med til at skjærpe de gjældende Bestemmelser. — Med Hensyn til Storstens Høide stod der i det gamle Lovforslag, at de skulde have en vis Høide, naar de vare 20 Aen fra ildfængende Tage. Her er det gjort om til 50 Aens Afstand, og det er ogsaa Noget, jeg fuldt ud kan tiltræde. — I § 7 staar der: „Foraavidt der nogetsteds ovenpaa ældre Vagerovne maatte findes afluttede Rum til Tørring eller Opbevaring, der ikke ere indrettede i Overensstemmelse hermed eller paa anden Ligejaa betryggende Maade, skulde de inden Forløbet af 5 Aar enten fjernes eller overhøvelses,“ og der staar endvidere i § 8: „Enhver Køllestorsten af Træ skal inden 1 Aar fjernes.“ Der have vi altsaa Tidsbestemmelsen. Det er det, som jeg kunde ønske med Hensyn til Indretningen af Værksteder og for de russiske Storstene. I § 7 staar endvidere: „Taget paa en Bygning, hvort der findes Vageri til Næringsbrug, skal over dette og indtil en Afstand af 10 Aen fra Vagerovnsstorfstenen paa begge Sider af denne være belagt med Ildfast Tag, og naar Vagerovnsstorfstenen kommer et med Straa, Rør eller Spaan tækket Tag nærmere end 20 Aen, skal den have en Høide over dettes Bygning af henholdsvis 5 eller 10 Aen, eftersom Afstanden er over eller under 10 Aen.“ Men hvis nu Taget paa et Vageri ikke er saadan indrettet, kommer det samme Spørgsmaal frem: hvornaar skal det indrettes paa en saadan Maade? Det er ganske vist ogsaa Noget, der har Betydning. Jeg kunde ogsaa ønske, at der blev sat en Tidsfrist.